

Sygn. akt III UK 20/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z odwołania S. spółki jawnej z siedzibą w L.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w .
o podleganie ubezpieczeniom społecznym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 10 czerwca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 18 października 2013 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 18 października 2013 r. Zarzucono naruszenie art. 60 k.c. w związku z art. 210 § 1 k.s.h. w związku z art. 11 k.p., art. 22 k.p.

W ocenie skarżącego skarga jest oczywiście uzasadniona. Ponadto podniesiono, że „na tle przedmiotowej sprawy występuje istotne zagadnienia prawne, a mianowicie: 1) czy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nieposiadająca rady nadzorczej i pełnomocnika zgromadzenia wspólników, posiadająca kilku wspólników oraz wieloosobowy zarząd może skutecznie wyrazić swoją wolę jako pracodawca wobec jednego ze wspólników, który jednocześnie jest członkiem zarządu, poprzez dorozumiane zawarcie stosunku pracy (*per facta concludentia*); 2) czy członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, będący jednocześnie jednym z trzech wspólników tej spółki, może skutecznie wejść

w stosunek pracy z tą spółką tj. w szczególności czy spełnia cechę podporządkowania w ujęciu autonomicznym na stanowisku niefortunnie pokrywającym się z nazwą jego funkcji zarządu tj. prezesa zarządu i członka zarządu, w sytuacji gdy jego zakres obowiązków nie jest związany z wykonywaniem czynności z pełnioną funkcją członka zarządu, zaś dodatkowo do ich spełnienia zostało wyznaczone miejsce, ramy czasowe ich wykonywania oraz odpowiednie wynagrodzenie”.

Dalej stwierdzono, że „w ocenie wnioskodawcy w przedmiotowej sprawie istnieje takie właśnie zagadnienie, którego rozstrzygnięcie ma znaczenie nie tylko dla sytuacji prawnej wnioskodawcy i ubezpieczonych, lecz również dla rozwoju prawa oraz sytuacji innych podmiotów, którzy są jednocześnie członkami zarządu i wspólnikami tejże spółki oraz świadczą na jej rzecz pracę w ramach stosunku pracy, której zakres nie pokrywa się z obowiązkami członków zarządu, zaś ich umowy dotknięte są wadami nieważności z powodu naruszenia reżimu przewidzianego w art. 210 k.s.h. lub też wątpliwym jest, czy podmiot będąc jednocześnie członkiem zarządu i jednym ze wspólników, może świadczyć pracę na podstawie umowy o pracę na rzecz tej spółki, zachowując element podporządkowania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie (postanowienie SN z 16 maja 2008 r., I UK 16/08, LexPolonica nr 3058328).

Już na wstępie należy zauważyć, że ujęte w skardze przesłanki przedsądu wzajemnie się wykluczają – nie można twierdzić, że skarga jest oczywiście uzasadniona (co ma miejsce wówczas, gdy stwierdzone naruszenia prawa są widoczne *prima facie*, bez pogłębionej analizy prawnej) i że jednocześnie w sprawie występują poważne zagadnienia prawne, które wymagają zaangażowania Sądu Najwyższego w dokonanie pogłębionej interpretacji niejasnych przepisów (postanowienie SN z 30 listopada 2012 r., I UK 414/12, niepubl.).

Skarga ma jeszcze inne konstrukcyjne braki. Przyjmuje się, że ograniczenie się do pytania nie jest wystarczającym określeniem zagadnienia prawnego, jeżeli zostało przedstawione bez odniesienia się do problemów interpretacyjnych przepisów, na tle których wynika (postanowienie SN z 25 lutego 2008 r., I UK 332/07, LEX nr 452451).

Sąd Najwyższy nie ma obowiązku zastępowania skarżącego i poszukiwania argumentów przemawiających za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania (poza przypadkami wymienionymi w art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.). Spełnienie wymagania przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej podlega takiej samej ocenie jak spełnienie wymagania uzasadnienia podstaw kasacyjnych (postanowienie SN z 14 maja 2008 r., II UZ 12/08 LEX nr 786751).

Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie (cytowanym zresztą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku) zajmował się możliwością zawarcia umowy o pracę członka zarządu spółki kapitałowej *per facta concludentia*. Prawidłowo Sąd Apelacyjny w (...) stwierdził, że „należy więc powtórzyć za Sądem Okręgowym, że wobec braku w Spółce S. rady nadzorczej, jak i pełnomocnika powołanego przez zgromadzenie wspólników, to Spółka nie była właściwie reprezentowana i nie mogło dojść do wyrażenia przez nią woli w sposób dorozumiany, skoro brak było podmiotu, który zgodnie z prawem mógł wyrazić wolę w stosunku pomiędzy Spółką a członkami jej Zarządu, którymi byli zainteresowani. Wyrażony w apelacji pogląd o błędności powyższej tezy z uwagi na fakt, iż członek Zarządu świadczyłby pracę w oparciu o umowę o pracę, nie mogąc jej skutecznie zawrzeć, jest chybiony, gdyż w Spółce mogła zostać powołana rada nadzorcza bądź ustanowiony pełnomocnik, którzy mieliby zdolność do zawarcia umowy o pracę z członkami Zarządu S. sp. z o.o. czy to w formie pisemnej, czy też w sposób dorozumiany”.

W związku z powyższym, skargę kasacyjną należało uznać za oczywiście bezzasadną.